

Előfizetési árak:
 Egy évre . . . 6 ft — kr.
 Fél évre . . . 3 — „
 Helyi előfizetésre . . . 1 — 50 „
 Egy hónapra . . . — „ 50 „
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádas-féle ház)

hová az előfizetések és a lap
 szállítására vonatkozó felszo-
 lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap azellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
 Előfizetések elfogadtnak még
 valamennyi könyvkereske-
 désben.

Egyes számok kaphatók:

W. H. Dinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedésükön

A szavazás előtt.

(H.) A versenyfutást megelőző órák ideges kapkodása, zürzavaros nyüzsgése támadt föl ezeken az utolsó napokon. Az érdekes „futam” megérdemli ezt a nagy feszültséget. Fogadások történnek kicsinyben és nagyban, — megérjük, hogy a totalizátor és a bookmaker a választási gyepen is megjelenik s közvetíti a fogadásokat. Némelyik kerületben, ahol 4—5 versenyző is „nevezett”, akár „helyre” fogadások is történhetnek, hogy ki hányadik lesz a végső fordulatnál. Hiszen nem is egyéb ez a mai választási prozesszus, mint egy hatalmas versenyfutás, melyben nem okvetlenül a legjobb talentum győz, hanem a győzelem attól függ, hogy miként csinálták ki egymás között a jockey-k. Mert hát ennek a futtatásnak is megvan a maga szélhámos jockey-jei.

Nem a tiszta versengés ez már, mint a hogy a sport gyepje sem tiszta többé, s mint a hogy semmiféle intézmény nem tiszta többé; mert akiknek még vannak becsületes szándékaik, azokat a keveseket visszaszorítják, elnémitják, megsemmisítik azokat, akiket a becstelenség mindig egy féljével előrébb tart a futás közben amazoknál.

Alkotmányos jog? Melyik formában mutatkozik ez a valami? Talán abban, hogy a népet, az alkotmányos jog szuverén birtokosát ámitásokkal, üres szavakkal, jogot ferdítő tanokkal megtévesztik, confundálják, elbutítják; ijesztéssel, durva erőszakkal kényszerítik, pénzzel megvásárolják: mind ezt csupán azért, hogy alkotmányos jogát

minél függetlenebbül gyakorolja, s teljesen a lelkiismerete és tiszta meggyőződése szerint válaszssa meg a képviselőjét.

És ezt nevezik az ország közvéleményének. És erre hivatkozik a kormány, mint olyan alapra, melyet a nép többségének bizalma és ítélete épített meg a számára. Hazug alap, hazug építmény! Nem valami nagy önézretre vall, hogy ezt az alapot — még akad párt, mely hatalmi alapul el is fogadja. S ha a függetlenségi párt is csak ilyen népképviselési bázison tudna kormányra jutni, hát úgy inkább soha se jusson a kormány polczára.

De ne ringassuk magunkat illuziókban aziránt sem, hogy talán ez a nép, ha befolyástól menten engednék a választási urnához, helyesen tudná megvonni a határvonalat a jó s a rossz között, hogy azért ő a saját s az ország javára döntené el a választás sorsát. Ez a nép, mely amúgy is a legkicsinyesebb fölfogással ítél a maga szűk látkörében, e mellé még annyira romlott, annyira erkölcstelen, hogy ha nem tolnák is föl magukat százával a hamis istenek, ő maga állitana föl ilyeneket; ha nem is keresné senki megvétele a lelkiismeretét, ő maga kínálná. Mert az ő politikája a „mennyi?” — s ha önézretesen veri is a mellét, hogy az nem eladó, hát azért néminemű alkotmányos költségeikért mégis odatartja a markát, s csak úgy megy szavazni még a meggyőződése szerint is, ha a kocsi fuvarját s az élelmét megtérítik — habár a maga kocsiján vagy éppen gyalog utazott is és a hazulról hozott ele-

móziából élt is az alkotmányos joga gyakorlata alkalmával.

Valóban oda jutunk, hogy nemsokára már csak az tekintheti magát becsületes politikusként, aki távol tartja magát a politikától.

A holnap az utolsó napja a politikai farsangnak. A mai zürzavar a tetőfokát éri el holnap; a dühöngő tisztesség holnap már teljesen a feje tetejére fog állni; okos emberek, kik már hetek óta a badarság kankánját voltak kénytelenek járni, kik tiszta hazafiasságot, készséget, tudást, ékesszólást vittek magukkal a harciba, immár maguk is a parasztpolitikáig, félműveltségig s a borizü beszédig törpültek, holnap teljesen megkötyagosodva harsogtatják az utolsó bombasztokat, amik miatt rendes körülmények között elszégyelnek magukat; aztán mikor eldőlt a szavazás eredménye, melyért egészségüket, életüket tették kockára, idejüket áldozták föl, munkájukat hanyagolták el, akkor — ott leszünk megint, ahol voltunk öt év előtt, csak hogy politikai erkölcsökben öt évvel rosszabbul.

Választási mozgalmak.

Tudni való a választásra vonatkozólag.

A központi választmány utólagosan a következő hirdetményt bocsátotta ki:

Alulírott központi választmány részéről, a folyó évi január hó 28-ik napjára kintűtött országgyűlési képviselőválasztás megtartása érdekében a f. é. 2. k. p. szám alatt már kibocsáj-

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

„Honnan való vagy te?”

(Nacionale.)

Fiatal leánykák okosan teszik, ha ezeket a sorokat olvasatlanul hagyják. Megvallom, kissé fin du siecle szaga van, s ez a szag tudalevőleg árt a fiatal kedélynek. Akik pedig elolvassák ezt az apróságot, azok kíváncsian fordítanak a lap másik oldalára, s böngészni kezdik a czikk alá irt berüket: Tha... na... — tos!

— Fura név! Thanatos!

„Bizonyára zsidó szó, s tulajdonosa is zsidó.”

„Nem. Thanatos chaldeusul van mondva, s viselője valami chald irástudó.”

„Thanatos görög szó és halált jelent. Minő szellemi gourmandise? Ily átkozottul rosszhangzásu szavat pseudonymul választani! E tárcza írója nagy különöz: bogarai vannak.”

Önök van igaza. Thanatos görög szó. Halált jelent. — Szellemi gourmandise? Ez bók uram! „Írója különöz: bogarai vannak.” Ez a reveláció hizeleg nekem. Mondták már ugyan

ezt mások és többször is, csak hogy kissé köznapiasabb formában. Ilyenformán: „Öcsém, maga nagy bolond!” Ez kétségen kívül kissé vastag epitheton; de az előbbi, a különöz, már sokkal árisztokratikusabb, eufonikusabb. S tetszik is.

Tehát különöz vagyok. Szellemi vagabund. Halgassanak meg pár pillanatra, s iteljenek. Mesélek valamit.

Volt egyszer egy szegény falusi mester, kit az istenek meggyűlöltek. Ez az ember, miután a jeunesse dorée verőfényes napjait könyvei között elpocsékolta, harminczegy éves korában meglát egy sápadtarezu, vérszegény leánykát, belebolondul s feleségül veszi. A mézeshetek paradicsomi kábultságban, az első évek gyönyörtől roskadozva repülnek el. A nő lebetegszik, kinok között világra hoz egy vézna, angolkóros apróságot, s mint ki kötelességének eleget tett: pihenni tér. Meghal.

A férj fájdalma kibeszélhetetlen, kinjai kimondhatatlanok. Gyászt ölt. Szőrzsákba öltözik. Fejére hamut hint. A kis falusi mesterlakásba bevonul a magány, az egyedüllét. Azaz hogy — igen a magány — de bevonul vele a férfi előtt addig az ideig ismeretlen valami: pokoli gyereksírás.

Hallottak már önök valamit az anyatejéről? Erről a bűbajos életitalról? S láttak önök csecsemőt, ki vézna, vékony kis ajkaival kaucsukcsövet rágicsál? A természet irónikus arczulttése az, ha az anya a szülés után elhal, s hátrahagy egy... egy — tudom is én minek nevezem azt a kis állatot. („Ha az anyaság-kandidátus az első rigorozumnál visszalép” — mondanák a minden szentet sárral dobálók.)

Anyámat — mert hisz úgyis kitalálták már, ki volt az a vézna kis poronty — alterálta az én vonításom. Ki nem állhatta a diszharmoniaát Továbbított.

Elvittek egy völgykatlanban fekvő faluba. Ott lakott az édesanyám édesanyja, kit én öreganyámnak neveztem. Ez a csupa szivből álló matrona tizenkét esztendőn keresztül volt őrzőm, ápolóm. Fáradságot nem ismert. Vesződött velem. Türt és imádkozott. És csakugyan, én a vásott és pajkos gamin valóban próbára tettem az üdvözült öreg toleranciáját, s a ránczos kezek gyakori tördelésének köszönhetem, hogy el nem vitt az ördög. S mily légvárat építgetett az én felejthetetlen nagyanyám!

„Belőled nagy ember lesz.”

tott hirdetmény pótlásakép — a következők hozatnak köztudomásra, u. m.:

Az 1874. évi XXXIII. törvényezikk 59. §-a alapján, a választók szavazásának gyorsítása végett, — Bánffy Simon kir. tanácsos választási elnök s esetleg Egry József helyettes választási elnök, — az urak, vezetése alatt a már kibocsájtott hirdetmény szerint megalakított szavazatszedő küldöttség alakított.

Ezen második szavazatszedő küldöttség elnöke: Bubreg Antal úr, helyettes elnöke: Kindl József úr; továbbá jegyzője: Nendtvich Andor — helyettes jegyzője pedig Jeszenszky Kálmán, az urak.

Bánffy Simon úrnak, esetleg helyettesének elnöklete alatt álló szavazatszedő küldöttség a „Nemzeti Casino“ könyvtár-helyiségében fog működni, a hol a belvárosi, úgy a siklós-szigeti külvárosi névlajstromokba felvéve levő választók szavaznak.

Bubreg Antal úr, esetleg helyettesének elnöklete alatt álló szavazatszedő küldöttség pedig a „Hattyu“-teremben működend, a hol a budai külvárosi névlajstromba felvett választók szavaznak.

Egyebekben mindenki a már kibocsájtott hirdetményre figyelmeztetik oly ismételt megjegyzéssel, hogy a választói igazolványok a városház — jegyző hivatalos helyiségében (I. c. sz. 22. ajtó) f. hó 25, 26. és 27. napjain, mindenkor reggeli 9 órától délig és délutáni 3 órától 5-ig — Majorossy Imre főjegyző úr által — a választás napján pedig Surányi Kálmán h. kiadó úr által fognak kiszolgáltatni.

Kelt Pécsen, 1892. évi január hó 22 ik napján tartott központi választmányi ülésből.

Pécsen.

Az a komédia, melyet a pécsi szabadelvű párti intéző körök a saját pártbelijeik félrevezetése végett már hetek óta jobb ügyhöz méltó következetességgel játszanak, még nem ért el az utolsó fölvonáshoz. A párthoz szittó, s érdek által hozzá kötött elemek pedig jámborul hagyják magukat az orruknál fogva vezetett, habár a türelem olaja még ezekből is meglehetősen kifogyott, a függetlenebbek s önzetesebbek azonban már teljesen elvesztették a kedvtelket továbbra is staffással szolgálni oly ügyhöz, melynek világos fölültetés a vége.

A párt hétfő esti ülése nagyon jellemző képét nyújtotta az általános elégedetlenségnek. A nagyobb rész azzal a meggyőződéssel hagyta

el a gyűlést, hogy Baross semmiképen sem fogja elfogadni a pécsi mandátumot.

Es ez előttünk rég nyílt titok volt s mindazok előtt, kik a határozott és határozatlan kijelentések összevetésével logikusan tudnak következtetni.

Baross a pécsi küldöttségnek kijelentette, hogy nem jelenthet ki semmit, ígéretet nem tehet, a jelöltséget nem fogadhatja el, mert a kormánypártjának végrehajtó bizottsága fog e fölött dönteni. Ez tehát nem határozott kijelentés.

A győri küldöttségnek pedig kerekén kijelentette, hogy a jelöltséget elfogadja, s ha megválasztják, a mandátumot is megtartja. Itt már nem hivatkozott párt-határozatra; ezt a beszédet nem demontálta soha senki. Ez tehát határozott kijelentés.

Ezek oly korrekt dolgok, amilyent Barossról, a korrekt embertől várni lehet. Ettől Baross egy lépést sem tért felre, s hogy kedden lejött, azt csak az illeni szabadelvű párt kívánságára tette, minden egyéb cél nélkül. Nem is tett itt különösebb kijelentést, mint egyszerűen és általánosan ismertette a politikai helyzetet.

S a pécsi szabadelvű párt mégis, mindezek tudtával, végigjátszta a fölvev szerepet, mert tudatosan akarta Baross népszerű nevével együtt tartani a pártot, hogy ezzel a végső pillanatban elfogadtassa azt az ő titokban tartogatott jelöltjét, ő kinek a neve még nem elég hathatós arra, hogy a párt minden rétege lelkesülni tudjon érte.

Az ellenzék Barossal szemben eleintén tartózkodó volt. De résen állt, amit mutat az, hogy kedden reggel plakátokon pártértekezletre hívta föl a város független választó polgárait.

A hirdetmény abból indul ki, hogy immár kint, hogy **Baross Gábor a jelöltséget soha el sem fogadta, hanem az ő nevét egyesek öncéljaik elérésére kívánták fölhasználni.**

Aztán így folytatja:

Tisztelt polgártársak!

Hazafiai kötelességünk ez ellen tiltakozni a választás előtti utolsó perczen is. Pécs városában nem találkozhatik egy oly önálló és független polgár sem, ki eltűné, mikép városa **egy bukott — vagy még nem is ismert, de föltozni czélzott nagyság** részére rezerv kerületté lealacsonyították.

Ennélfogva hazafiai érzelmünk által vezéreltetve föl hívjuk Pécs sz. kir. város független választó polgárait, sziveskedjenek ez ügyben

január 27-én, szerdán (tehát ma) délután 4 órakor

a Hattyu termében tartandó értekez-

leten minél számosabban megjeleneni, ez értekezleten oda hatni, hogy oly jelölt állíttassék föl, ki Pécs sz. kir. város érdekeit szíven hordja, azokat előmozdítani legfőbb kötelességének ismeri.

A vidéken.

A sásdi kertületben — mint kiküldött tudósítónk írja — óráról órára szaporodik Herczegh Mihály dr.-nak a pártja a legalaposabban megzavarva egy tisztán családi kombinációt, melynek a kertület nem hajlandó a hátát oda tartani. Herczegh Mihály dr. nemzeti párti jelölt vasárnap délelőtt a székhelyen, Sásdon tartotta programbeszédjét mintegy 1000 főnyi választó közönség előtt. Nagy volt a lelkesedés, s ezt akarta megzavarni néhány Szilypárti holmi gyerek-lármával, melyet úgy inscenizáltak, hogy a kormánypárti jelölt testvérbátyja 10 krajczárosokat szórt a parasztyerekek között, hogy sikongassanak, ő maga pedig egymaga éltette öcsesét, amit azonban a türelméből ki nem fogyott közönség figyelmére sem méltatott, sőt még csak rossz néven sem vett tőle, mert hiszen az ambiciózus kortes csupa testvéri szeretetből akart hangulatot csinálni öcsese mellett. Ez a tüntetés valóban szánalmat keltett a Herczegh pécsi kísérei körében. A programbeszéd után a jelölt — hosszú kocsi-sortól és nagyszámu banderistáktól kísérve Oroszlóra ment, majd Magyar-Székre. Mindenütt lelkesedéssel fogadták. Zeneszó és határtalan éljenzés között vonult be aztán Mánfára, a honnan ismét lovas bandérium jött eléje. A ragaszkodás Herczegh iránt mindeme helyeken egyhangu lelkesedésben nyilvánult. Szilypártinak még a hírét sem hallani e községekben. Este Herczegh az öt kísérei pécsi ügyvédek társaságában Pécsre jött, a honnan másnap ismét kirándult folytatva körútját, mely úgyszólván valószínű diadalmenet.

Más oldalról a következőket írják nekünk:

Herczegh Mihály képviselőjelöltet az egész sásdi járásban mindenütt nagy lelkesedéssel fogadják. A legtöbb községben 20—25 tagu lovasbandérium vonul elébe és több helyen zeneszóval üdvözlik a jelöltet. Programbeszédei mindenütt a legjobb benyomást teszik. Szilyéknel nagy a fejvesztettség; mindenféle módon igyekeznek az ellenzéki jelöltnek ártani, amivel pedig éppen ellenkezőleg használnak neki, mert ez ártani akarások fölött még a sásdi intelligencia is megbotránykozott. Egyébként Szily Pongrácz érdekében, hallatlan pressziót fejtenek ki. (Ügy! hát ezt ígerte olyan főhangon a főispán úr? — A szerk.) A községi bírák és jegyzők fölött Damokles kardja lóg. **A fölso-mindszenti bíró „tehetetlensége“ miatt, valójában pedig azért, mert a baloldali jelöltet támogatja, ma (jan. 25.)**

Emlékszem, oly jól és világosan, mintha csak tegnap történt volna.

Szegénykének volt egy gyöngéje. Az álmoskönyv. Ez tekintély volt előtte. Erre esküdt, mint a scolasticizmus hive Aquinói szent Tamásra. Egy reggelre virradóra magához hi.

„Unokám! Álmodtam. Albert! A szenvedőt, a tövisekkel koronázottat ápolgattam. Fiam! Te sokat fogsz szenvedni, nélkülözni.“ (Ügy van. Consummatum est.) „De ne csüggedj. Mig én élek: imádkozom érted. Mig én imádkozom érted: az ördög nem visz el.“

Itt tévedett. Már porlad, s én még mindig itt vagyok.

Tizenegy esztendő lehettem, mikor meghalt az apám, csinálván belőlem, a félárvából egész árvát. Egy öszjöttén esett. Egy évre rá, már mint elsőéves syntaxista a veszprémi piaristák iskolájában faragtam a padokat, s etettem a mérget a jó urakkal. A következő esztendőben, megúván a vadregényes városka egyhangúságát, kimászva a „matrác-sírból“, hová egy helyre kis orbáncz döntött, új bőrrel és új hajjal újság után kíváncsoltam. Mesterül tudtam kunyerálni. Ha valakit megrohantam: jaj, százezoros jaj volt neki. Ennek a mindenestre irigylendő

képességnek köszönhetem, hogy a második osztályt már az űs koronázóváros falai között kezdtem meg. S itt le is morzsoltam hét egész esztendőt. A hetedikben azután zátonyra jutottam. „Eltűltem,“ mint a diák-terminologia mondja.

Most jön a második epocha. Hallottak uraim már valamit a szépséges Mezőföldről? Aranykalászáiról, vastagnyaku kálvinista lakóiról, ezeknek radikális érzelteiről. Hát én, mint mezőföldi segéd-tanító három cykluson át munkálkodtam az Ur szőlőjében, s szép egymásutánban leraktam itt a Mecsek alatt a tanítóképző magánvizsgálatait, s most itt vagyok testestül-lelkestül, s tiprom a finom trottoirokat, mint más tanítójelölt. Tehát tanító leszek. Tizenhét esztendei padkoptatás után megadatik nekem a szerencse és különös kiváltság, hogy a padból a katedrara ülhessek, s a boszuságot, mit tanárainnak eddig én okoztam, ezentúl ugyancsak én rakjam zsebre. Ha már elkezdtem és benne vagyok: szívvel-lelkelemmel tanító akarok lenni.

Végre is, bárhogy csűrjem-esavarjam, két dolog bizonyos. Az egyik az, hogy az öregapám fia, kit én apámnak szoktam nevezni, tudóvészben, valódi hamisítatlan gümőkórban, — melyen Gleichenberg sem segített — halt meg.

Ismerik önök Ibsennek, a nagy svéd drámaírónak nézeteit az átöröklés tanáról? Én elsőszülött vagyok. Szakasztott az apám. Nos?! Az a pár év, mi számomra még hátra van, teljék el legalább öröm között. S tiszta örömet nyújt az iskola is. Ez nem frázis.

De tiszta örömet ad az irás is. Boldog vagyok, ha elvonulva, kis íróasztalom mellett tolat forgathatok. Ilyenkor édes érzelmekkel, bájos bolondságokkal telik meg a szívem, s pár pillanatra igazán feledem, hogy tuberkulózisos apa gyermekének születtem, hogy praedestinált médiúma vagyok az elszáradásnak.

Ime, türelmes olvasóm, az ok, amiért álnévül oly koporsóságu szót választottam. Jó, ha a halállal idejében barátságot köt az ember. Ime a különöz, kinek bogarai vannak.

*

Van egy kis bogaram. Egy drágalátos, édes kis angyal, aki az Irén névre hallgat. Persze, csak ha a mamája hívja. Eugem észre sem vesz. Majd egyszer irok róla.

Thana to s.

fölfüggesztéssel való fenyegetés mellett lemondásra kényszerítették. Látható tehát es éppen ebből következethető, minő pressziót fognak kifejteni Szilyék a választás napján, — amiről különben is a sásdi választások olyan szomorú hibben állanak. Herczegh győzelme még az erőszak dacára is biztosra vehető; mert lehetetlen, hogy ily frenetikus lelkesedésnek, melylyel a jelölt mindenfelé találkozik, bukás lehessen a vége.

Herczegh érdekében a pécsi ügyvédek közül nagyon sokan járnak künn a vidéken, s vasárnap is számos helyen, ahova a jelölt nem mehetett el, tartottak helyette lelkesítő beszédet.

A mohácsi kerületből a következő levelet kaptuk:

Jagics József a mohácsi kerület nemzeti párti jelöltje f. hó 24-én d. u. 3 órakor tartotta meg Mohácson, a vásártér kövezett részén programmbeszédét. A város e napon fényes alkotmányos ünnepet ült, melynek — a tél derekán verőfényes nap lévén — még a természet is kedvezett. A város apraja nagyja, intelligenciája és a parasztság, ez utóbbi között igen sokan a nemzeti párt zászlójával a kezükben vonult ki a vásártérre, körben övezve körül az e célra fölállított szónoki emelvényt. Mintegy 3000 főből álló közönség gyűlt egybe, s midőn a jelölt dr. Tarnay Károly pártelölökkel oldalán, a mohácsi és külkedi bandérium által kísérve, kikocsizott, a közönség egetrázó sokszoros éljenzéssel, őszinte s hazafias lelkesedéssel fogadta. Jagics a nemzeti párt hívének vallotta magát. „Apponyi Albert gr. hazánk politikai vezérszavára által hirdetett tiszta, alkotmányos, szabadelvű és nemzeti eszméknek — úgymond — vagyok követője.” Az egy óránál tovább tartott, gyakori éljenzéssel félbeszakított, gyönyörűen átgondolt, kitűnő szónoki tehetségre valló beszéd hatásának tetőpontját érte, midőn a szónok a katolika egyháznak az államhoz való viszonyát, a zsidóknak politikai és felekezeti helyzetét fejtegette, meggyőző érvekkel igazolván, hogy a kormány sem a katolika klérus, sem a zsidóság részéről a küszöbön álló választásnál leendő támogatásra nem méltó. Követelni fogja — úgymond — az 1898: 53. t. cikknek a vegyes házasságra és a vegyes házassághól származó gyermekek nevelésére vonatkozó intézkedéseinek módosítását; mert azt úgy az egyházi mint természetjogba ütközönek tartja. Pártolni fogja a kath. egyház országos és helyi autonómiajának létesítését és sürgetni fogja az elkeresztelési kérdésben kibocsátott törvény- és jogellenes miniszteri rendeletnek visszavonását és megszüntetését. Politikailag következetlennek tartja, hogy a zsidók általában a kormány és pártja zászlója köré csoportosulnak, fajuk és felekezettük itt létének kizárólag a hatalomban látják biztosítékát. Tisza és Szapáry kormánya 17 éven keresztül a magyarországi zsidóságért mit sem tett, őszinte erkölcsi és anyagi támogatásukat önös hatalmi céljaira pusztán eszközül használta föl. Eszébe sem jutott soha a kormánynak, hogy a zsidó felekezet egyenjogosítása iránt fölvetette volna az iniciatívát, s így a zsidóknak a kormányhoz való ragaszkodása sem politikai, sem társadalmi okokban nem lel igazolását. Nem az efemer hatalomban, — úgymond — hanem alkotmányos intézmények létesítésében kell hogy keressék a zsidók fajuk és felekezettük fejlődésének garanciáit. A szónok és pártja készséggel fogják támogatni a zsidóknak felekezettük egyenjogosítására irányuló óhaját, s követelni fogja még azt is, hogy felekezeti önkormányzati joguk a hozandó alapörvényben lelje szentesítését.

Jagics után Tarnay Károly dr. pártelnök tartott még mintegy fél órai beszédet a választó közönséghez, mely csak 5 óra tájt oszolt szét, éltetve Apponyit és a jelöltet.

Az egész városban Jagicsnak nagy hatást keltett beszéde képezte a társalgás tárgyát, mely általában oly fényes tetszést aratott, hogy a jelölt késő éjjeli órákban is leveleket és névjegyeket kapott, melyekben beszédje alkalmából a mohácsi választók üdvözölték.

Jagics tegnapi beszéde után a nemzeti párt győzelméhez már többé semmi kétség sem fér. A kormánypárt, mely Mohácson hitte hívőinek gőczpontját, a programmbeszéd erkölcsi súlya alatt teljesen meggörnyedt.

A kormánypárt jelöltje, mint értesülünk, január 24-én délelőtt Dunaszekesön kísérlette

meg programja kifejtését, de fél óráig nem tudott szóhoz jutni, mert a közönség nem kívánta azt meghallgatni.

A kedélyek lecsillapultával alig 3 percig tartott értelem és tartalom nélküli szóhalmazt dadogott csak el s oly csúf kudarczsal távozott, mint a minőt Baranyában alig visz egy kormánypárti jelölt is magával.

A szt.-lőrinczi kerületben, melyben eddig Jeszenszky Ferencz függetlenségi és 48-as párti volt az egyedüli jelölt, most az utolsó órában új jelölt támadt: Csékö Imre dr. ügyvéd, aki szintén a függetlenségi 48-as párti elveket vallja. A hozzánk érkezett hírek szerint sikerült is neki több községet megnyernie.

A siklói kerületben — mint nekünk onnan írják — nem olyan nagy lelkesedéssel fogadják Perczel Béni kormánypárti jelöltet, mint ezt néhány lap írja. A siklói programmbeszédét csak 50—60 ember hallgatta. A körülött százas bizottságot össze sem tudták hozni, habár abba 15 jelen nem volt ellenzéki választó nevét is beirták, s meg kellett elégedniök egy 5 tagú bizottsággal. A környéken megrendelt fogadtatások a párt kasszájára mentek, s pl. Vaiszlón és más községekben csak a kirendelt emberek fogadták. Ellenben Olaj Szilárd körútján igazi lelkesedést lehetett tapasztalni, ki nek programmbeszédje alatt egyesek sirva panaszkodtak, hogy a szívük vérzik, amért nem szavazhatnak Olajra, mert félnek a fölsőbb hatalomtól. Kis-Harsány, Tótfalu, Haraszti, Old, Szt-Márton, Maty, Dráva Szaboics, N.-Harsány, Ipacsfa és Vaiszló nagy lelkesedéssel fogadták Olajt. A függetlenségi párt e kerületben erősen áll, úgy mint 5 évvel ezelőtt is, s rendíthetetlenül bizik győzelmében, amit ki is fog vívni.

Kilátások a választás eredményére.

Anélkül, hogy a jóslás misztikus mesterségébe akarnánk kontárkodni, a betek óta vivott compagne alatt foglalt területből, az ellenfelek erőiből, eszközeinek, fegyvereinek minőségéből némileg megalkothatjuk a holnapi szavazás képét és végeredményét.

Az ezelőtti választásoknál biztosabbra lehetett venni a számítás, mert hosszabb küzdelem előzte meg a végső tusát, amely küzdelem alatt teljesen ki lehetett ismerni a küzdő felek és a hátuk mögött álló seregek erőit, erkölcsét; míg most a rövid előcsatározás miatt csak a legnagyobb gomolyodásig juthattunk, s ezzel is megylünk a végső mérkőzésbe, az arezvonalba kifejlődés majd csak ott történik meg.

Pécsről most már igazán nem lehet megjósolni semmit. A sors a mai naptól fog függeni. Vagy még ma állít jelöltet a függetlenségi párt s már ezzel megy a szavazásba, vagy a szavazás lemege Barossra, Baross pedig nem fogadván el a mandátumot, az ellenzék a pótválasztáskor juttatja be jelöltjét. De a szabadelvű pártban a kétségbeesés iszonyú erőfeszítése lehet — hogy kieszközli még azt is, hogy Baross a kormány kényszeríteni fogja a pécsi mandátum elfogadására. Pécs tehát még most is úgy lóg a levegőben, mint kezdettől fogva.

A szalántai kerületben heves és izgatott mérkőzés fog lefolyni. Várady Ferencz, Rácz Géza és Czirer Ákos az erősebb rész, a többi számba sem fog jöhetni. Vajay pártja szétzúllott, mert a járasszerte kedvezőtlen, sőt ellenséges fogadtatás nagyon lehűtötte eddigi hívei lelkesedését is. Valószínű, hogy Várady és Rácz közt új választás lesz; de a helyzet úgy is alakulhat még, hogy Várady és Czirer mérköznek az új választásnál.

A siklói kerületben Perczelnek és Olajnak is nagy a pártja; s ha valami új fordulat nem áll elő, megeshetik, hogy a telivért függetlenségi kerület önmaga gyalázza meg a zászlót, mert nem elvet, hanem személyt vitt a politikai küzdelembe.

A dárdai kerületben Szendrey Gerzsoné a többség, ha csak a szolgabírói önkény karhatalommal nem viszi az ellenzékét is az Antal urnájához.

A mohácsi kerületben Jagics és Stajevics hatalmas ellenfelek; de Jagicsnak több a kilátása, mert őt nem csupán Mohács, hanem a környék is bálványozza.

A pécsvárad kerület zürzavarából szintén pótválasztást sejtünk ki. Tost kissebb-

ségben fog maradni s az újabb mérkőzés Szemere Atilla és Simonffy János közt megy végbe, bár ez utóbbi pártját lelkiismeretlen „elvtársak” (??) nagyon gyengítik, s meglehet még az is, hogy e miatt Szemere mellé jut az abszolút többség, a mikor természetesen nem lenne új választás.

A hegyháti kerületben Szily Pongrácz elvesztette a talajt, melyet Herczegh Mihály rugott ki alóla. Herczegh győzelmére erős a kilátás, ha csak a hatalomnak nem sikerül a legmegfeszítettebb presszióval gyenge többséget kierőszakolni Szily mellett.

A szt.-lőrinczi kerületben mind a mellett, hogy az utolsó órában Csékö Imre dr. lépett föl, az idő késő volta miatt Jeszenszky Ferencz győzelme biztos.

A kormánypárt összes pozíciói tehát föltöbbségek még maig is, és ha az ellenzékéké sem mindenütt biztos, annyival már most is kecsegtethetik magukat, hogy háromban egészen biztos (szalántai, szt.-lőrinczi és pécsvárad), kettőben pedig nagyon valószínű (mohácsi és hegyháti).

Legújabb.

Baross Pécssett.

Az érkezés.

A pécsi szabadelvű párt ugyancsak meg volt akadva az utóbbi napokban. Hétfőig ugyanis mindenki biztosra vette, hogy Baross másnap a délutáni vonattal megérkezik. Hétfőn azonban, a szabadelvű párt legnagyobb rémtüetére, villámgyorsasággal terjedt el a hír, hogy Baross, a pécsi szabadelvű párti képviselőjelölt — egy magánlevél értesítése szerint — nem jön Pécsre. Egész forradalmat okozott e váratlan hír; egyik távirat a másikat érte, míg kedden már plakátokon hirdették, hogy Baross a délutáni személyvonattal megérkezik. Délután 3 órakor gyűltek össze a városházán a szabadelvű párt tagjai, honnan kocsikon vonultak le a miniszter fogadására. Az indóházban Dulánszky megyés püspök, Troll prelátus, Kardos főispán, Szily alispán, Aidinger polgármester, Walter kanonok, Dulánszky jószágigazgató és mintegy kétszázan jobbara hivatalnokok és kereskedők fogadták. A minisztert megérkeztek, ki elé Dombóvárig Opris posta- és táviratigazgató utazott, Troll pápai prelátus ismert szónoki hévvel üdvözölte. A miniszter szívélyesen válaszolt a beszédre. — Ha százszor annyit tettem volna — úgymond — mint a mennyit nem tettem, még akkor sem érdemelném meg e kitüntető fogadtatást. Beszélt továbbá Pécs városa fontos missziójáról, „mit — úgymond — a kormány is folyton szemé előtt tart.” A jelen voltak rossz omennek tartották a miniszternek eme kétértelmű nyilatkozatát „Nem a személy, uraim, hanem az elv itt a fő!” Ezután a miniszter, mint a püspök vendége, a rezidenciába vonult. Esti 6 órakor külön kihallgatást adott, mely alkalommal a posta és táviratigazgatóság hivatalnoki kara és egyéb testületek tisztelegtek.

A bankett.

Baross és kísérete pontban nyolczkor vonult a püspöki fogatokon a Scholz féle sörcsarnok elé, ahol a nemzeti színekkel szépen díszített teremben nagy számú közönség várta. Ott voltak a főispánnal az élükön a notabilitások, pénzügyigazgatóság, posta-táviratigazgatóság, az intézetek, a megye s város tisztikara, jogakademia tanári kara, kereskedők és iparosok.

A második fogásnál Kardos Kálmán főispán a királyt éltette, mit a jelenlevők állva hallgattak meg. Utána Krasznay Mihály pártelnök Baross Gábort, a pécsi szabadelvű párt képviselőjelöltjét köszöntötte föl.

Baross Gábor: T. Uraim! Úgy tudom, hogy a szabadalmak osztogatása az én hatáskörömhöz tartozik, s ezek megadása bizonyos kellékekhez van kötve, melyek között az egyik: a tárgy — ez esetben személy — hűség leírása. Az én szerény személyemre vonatkozó leírás, melyet t. barátom, a pártelnök úr adott rólam, nem felel meg a valóságnak. A kölcsönös megismerés majd megmutatja, hogy melyikünk miben csalódott. Én azonban bizonyosan nem csalódom, mert föltételezem és hiszem, hogy a pécsi szabadelvű párt a hazaszereteten helyt áll, hogy lépését nem a személy, hanem az el-

vek után méri a haza és városa előrehaladása és boldogsága érdekében.

Eljöttem, hogy személyesen köszönjem meg Pécs szabadelvű pártjának azt a kitüntetést, bizalmát, melylyel engem kért föl jelöltjéül, mert ez olyan megtiszteltetés, melyet mi a politikai téren működő egyének eléggé meg nem becsülhetünk.

A szólo szerint kétféle lelkesedés van. Az egyik a komoly, hazafias lelkesedés azoknál, kik komolyan el vannak határozva, hogy lehetővé teszik a kormánynak és pártjának további működését abban az irányban, melyet eddig követett. Mert semmi sem könnyebb, mint szólások után indulva szakadást idézni elő.

Az országnak szüksége van egy erélyes kormányra és pártra, melyet az a komoly lelkesedés hat át.

Ezzel szembe állítja szólo a kormány pártján kívül álló pártokat s különösen a nemzeti pártot veszi éles kritika alá, mely a 67-es alapon állónak mondja magát, de kacsint és ígéreteket fűz oly elvekhez, melyek a függetlenségi párt alapját képezik. A közigazgatás államosítását is szükségesnek mondja az a párt — és mégis szövetkezik az államosítás nyílt ellenségeivel.

A vádaskodások annál erősebbek, minél közelebb jönnek a választások. E vádak között nem a legenyhébb az, hogy a kormány paktál a nemzetiségekkel, hogy többséget szerezzen magának.

A magyar nemzet liberális volt és marad. Ez a liberalizmus nem engedi, hogy idegen nemzetiségek elnyomassanak; örül, ha megelégedésben élnek a náluk lakó idegenek, az a megelégedést minden erejével elősegíti s ezért viszont csak azt kívánja, hogy az ő államiságát és nemzeti törekvéseit ismerje el, Hiba a kormánytól, hogy ezt akarja? Paktálás ez?

Meguyugtatja szólo Pécs város polgárait, hogy a kormány és pártja, ha többséggel kerül ki a választásokból, törekedni fog a fontos feladatokat megvalósítani. Kívánatos, hogy ez minden fönnakadás nélkül történjék. Kívánja, hogy Pécsvárost a háboruszkodás ne zavarja föl s biztosítja, hogy ha egyértelműleg állapotnak meg a kitűzött személyben, úgy sem a személyért sem az elveiért nem kell majd szégyenkezniök. A kormány szándéka a városok érdekeit támogatni; de mindent egyszerre megtenni nem lehet. A nemzetnek óriási lépéseket kellett tennie s ebben az okszerű egymásután kell ezután is szembe elött tartania. S ha majd Pécs szava is fölhangzik, úgy ez soha sem fog meghallgatás nélkül maradni. Élteni Pécs város közönségét.

A 20 perczig tartó beszédet a jelen voltak hosszasan megélejezték.

A többi szónokok: Aidinger J. polgármester, Littke József, Perls Armin dr. stb. stb. mind Barostt éltették, ki a 11 órai éjjeli vonattal utazott vissza a fővárosba.

HIREK.

— **Vaszary Kolos bibornok-herceg-primás.** A mit minap jeleztünk, csakugyan ténynyé vált. Csakhogy XIII. Leó pápa, nem várva be a tavaszra kitűzött új konzisztóriumot, melyen tíz főpapot fognak a biborral földiszíteni, Vaszary Kolost soron kívül kinevezte a római egyház kardinálisává. A kinevezés ezen ritka formája, az Egyetértés szerint, az apostoli király előterjesztésére, illetőleg kivánságára történt. A mikor ugyanis Magyarország három biboros főpapja, Simor, Haynald és Mihalovich gyors egymásutánban lehunyta szemét, illetékes körökben komoly aggodalmak támadtak az iránt, hogy az esetleg aktuálisá válható pápaválasztásnál a magyar állam nem gyakorolhatja befolyását, mert nem lesznek bibornokai, a kiket a konklávába küldjön. Ez az aggodalom siettetette az esztergomi és kalocsai főpapi székek betöltését s megérlelte az illetékes köröknek azt az elhatározását is, hogy a főpapkának bibornokká való kinevezését is sürgetni fogják. S ez nem tüközhetett nehézségekre, mert a magyar apostoli királynak az az ősi joga és kiváltsága fűződik a szent koronához, hogy két magyar bibornok kinevezését követelhesse, „postulálhassa“ a római kurianál, ha a konzisztórium által kinevezett magyar bibornokok nem lennének. A magyar király óhajására, vagyis inkább „ostulálására“ kinevezett eme bibornokokat „car-

dinalis coronae“ néven ismeri az egyháztörténelem. Ilyen cardinalis coronae a most bibornokká kinevezett hercegprimás és bizonyára a magyar kormány előterjesztésén mult, ha egyben hasonló kitüntetés nem érte a magyar főpapi kar még egy tagját is. XIII. Leónak Vaszary Kolos hercegprimás különös kedveltje volt már évekkel ezelőtt, mit a lilaszínű zuhchetto küldésével is kimutatott. A Szent Benedekrend főpáti székében kifejtett nagy munkássága a rend szellemi és anyagi emelésére, általános tiszteletet szereztek nevének Romában, különösen a pápánál, ki iránt a volt főpát és az új primás ragaszkodásának számos alkalommal adta meggyőző jelét. A külföldön is szokatlan, nálunk pedig ezideig soha elő nem fordult az a kitüntetés, hogy a pápa azonnal földiszítteté a biborossá kinevezetett a biborjelvény nyel és így a hercegprimás már teljes joggal viselheti új méltóságának megfelelőleg a bibort, abban vonulhat be Esztergomba. A hercegprimás már megkapta a kinevezési okmányokat és a biboros jelvényeket. Hétfőn lelki gyakorlatokat kezdett és nyolcz napon át senkivel sem fog érintkezni a lelki gyakorlatokat vezető szerzetes atyán kívül. Február elsején elfoglalja az esztergomi érseki palotát s ugyanitt fog végbe menni a palota kápolnájában a konsekráció, melynek napja eddig nincs megállapítva, de valószínűleg oly időben fog megtörténni, hogy az új országgyűlés megnyitáskor a Veni Sanctet az új bibornok már mint fölszentelt esztergomi érsek fogja végezni. A hercegprimás különben az érseki palliumot is megkapta már.

— **(Az egyházmegye köréből.)** Albrecht főherceg kegyuri jogánál fogva Gudler Pál bellyei plébánost szemelte ki villányi plébánosnak, s mint ilyen terjesztette a megyés püspök elé, ki ezt meg is erősítette.

— **(Kinevezés.)** A m. kir. belügyminiszter báró Fejervary Imre dr. miniszteri segédfogalmazót, volt baranyamegyei főispáni titkárt, miniszteri fogalmazóvá nevezte ki.

— **(Farsang.)** Önkéntesek bálja. A pécsi egyévi önkéntesek, kikhez az 52-edik gyalogezredbeliek mellett a 44-edik gy. ezredhez s a 24-edik vadász-zászlóaljhoz beosztott s Pécsen szolgáló önkéntesek is tartoznak, február hó 11-én a „Hattyú“ és a nemzeti casino termében fényes bált rendeznek. A bálanya tisztét Reikovicz Józsa úrnő, az 52. gy. ezred parancsnokának neje vállalta el. Az elegáns meghívók, melyek egyszersmind belépő jegyül is szolgálnak, már szétküldettek. Az önkéntesek, kik ezt a táncvigalmat a saját költségükön rendezik, a hölgyeket nagyon kedves meglepetésben fogják részesíteni; a terem díszítése igen szépnek ígérkezik. Az estén két zenekar fog játszani: a katonazenekar és a Farkas Jónás-féle cigányzenekar. — A polgárfiúk bálja iránt nagy az érdeklődés; s épp ezért a rendezőség ez úton tudatja a közönséggel, hogy akik tévedésből vagy hiányos kézbesítés folytán meghívót nem kaptak s erre igényt tartanak, forduljanak eziránt a rendezőséghez. Az estély alkalmára Rác Guszti eszardást irt, melyet ez alkalommal fog bemutatni. — A pécsi izr. négyelet e hó 30-án fogja megtartani már hirdett táncestélyét, melyre jegyeket — előre váltva — 1 frtjával adnak ki Alt és Böhm és Engel L. kereskedéseiben; este a pénztárnál 1 frt 20 kr. a beléptijegy ára. — **Táncestély Sellyén.** A baranya-sellyei olvasó-egylet e hó 23-án a saját könyvtára javára táncestélyt rendez. — A pécsi tűzoltólegénység is táncvigalmat rendez e hó 30-án a Scholz-féle söresarnokban. A bálon Rác Guszti zenekara játszik. A tiszta jövedelmet a testület javára fordítják.

— **(Botrány!)** A hatalmi önkény Pécsen is kimutatta a foga fehéjét. Kedden délután, a több független választó polgár nevében kiadott hirdetményt, mely a mai értekezletet összehívja, a rendőrség a kihordóktól elkobozta. A rendőrőrmester követte el az alkotmányos cselekedetet, minden bizonynyal azonban nem saját szakálára, hanem fölsőbb parancsra. Hát ez a cselekedet még a legesenedebb vért is fölláztatja. Nem is kérdezzük, hogy mi jögon és mily indokból tette ezt a rendőrség, mert ehhez sem oka, tehát joga sem volt; de nem kérdezzük már azért sem, mert azt mi

már megszoktuk Pécsen, hogy a rendőrség a gyűlekezési jog érvényesítésével járó hirdetések szabad terjesztésének, tehát a szólásszabadságnak, gátot vetve letépeti a plakátokat — joggal-e vagy anélkül? — mit bánja ő. Ezt Magyarországon nem szokta kérdezni semmiféle rendőrség. Mindeme fönt érintett kérdések helyett egyszerűen konstatáljuk, hogy a rendőrség a kormánypárt szolgálatába állt, önkényesen megakadályozni akarván azt, hogy a függetlenségi pártot egybehívó hirdetmény minél szélesebb körben elterjedjen.

— **(Grész Nándor †)** Grész Nándor siklósi bérlő, ki Siklós társadalmi- és közéletében szövívő volt s a megye ügyeiben is élénk részt vett, vasárnap hirtelen elhunyt. A közszerepben álló ember váratlan halála általános megdöbbenést keltett nemcsak Siklóson, ahol a hír lesújtólag hatott, hanem az egész megyében is, mely részvételt veszi tudomásul a fáradhatatlan ember kora halálát. Vasárnap délelőtt a kerületben járt a választás dolgában, melyben Perczelnek volt egyik hatalmas kortese. A körtről haza térve mikor szobájába lépett, hirtelen szélhűtés érte s az egészséges, de kissé vérmes ember rögtön megszűnt élni.

— **(A pécsi ügyvédi kamara)** közölni teszi, hogy Klinovszky József volt pécsi ügyvédet elhalálozása folytán a kamara lajstromából törölte s irodája részére gondnokul ifj. Némethy József pécsi ügyvédet rendelte ki.

— **(A pécsi kath. legényegylet)** múlt szombaton táncestélyt rendezett a Scholz-féle söresarnok nagytermében, melyre nagyon szép számmal jelentek meg Pécs város iparos-polgári családjai. Hogy mennyire tudatában volt kötelességének a rendezőség, s hogy mennyire iparkodott is azt teljesíteni, azt megmutatta az az elért szép erkölcsi eredmény, az az egész estén keresztül meglevő jókedv s jóhangulat, mely itt megvolt. Nem csekély része volt azonban ebben Herczeuberger József derék táncmesternek, ki nek kezei alól kerültek ki az estély táncosai és táncosnői, kiknek ő a télen át mesterük volt, s kik az estély folyamán a nyílt táncteremben rövid, szívből jövő üdvözlés kíséretében emléket adtak át neki (báronydobozban 5 db. körmőzsi aranyat) hálájuk s elismerésük kifejezéséül. Egy másik nevezetessége is volt az estnek. Táncot mutattak be, mely mindenütt, hol csak be lett mutatva, szíves fogadtatásra talált, s mely eddig még csak nálunk részesült hideg közönyben, hol tulajdonképen először kellett volna fölkarolni. Herczeubergernek legalább névről bizonyára ismert „társalgó“-járól van szó, arról a méltósággal teljes, igazán magyaros tánczról, mely megérdemelne, hogy mihamarabb nagy elterjedésnek örvendjen. Mintegy 50 pár tánczolta az első négyest, s valamennyien tánczolták a „társalgó“t is a Farkas-Jónás zenéje mellett. Föltűnt, hogy az egyletnek pártoló tagjai közül, kik pedig nagy számmal vannak, alig lehetett egy kettőt látni. A mulatság a fiatalság jókedve következtében egész a reggeli órákig elhúzódott. Bizonyára büszkén fognak a rendezők ez estélyre visszagondolni, a nők pedig, kik igen csinos tánczrendeket is kaptak, szintén kellemesen emlékezhetnek meg majd e uapról.

— **(Gyújtogatás pártszenvédelemből.)** A baromiség már megnyilatkozott a választási borgöz hatása alatt. Undorodva vettünk tudomást arról a gázságról, mely vasárnap bepiszkolta az alkotmányos szabadság, a szabad véleménynyilvánítás tiszta zászlaját. Galád haramia nép az és nem szabad államba való, mely a jogok gyakorlatának szabadságát fenyegetésekkel s az élet- és vagyónbiztonság ellen intézett durva merényletekkel lábbal tiporja! Vasárnap este a Patacs községhez tartozó préházak egyike lángba borult, s a Pécsig elvörösülő tüzfény jelezte, hogy hol tévelyedett el a nép a tisztességtől, hol járnak leketlen izgatók, kik véres szájjal bujtogatják piszkos cselekedetekre a népet. Patacsan s általában a Hegyalján az idén a Rác-párt és a Váradypárt áll egymással szemközt. Már öt év előtt is járt ott Rác Géza s a Rác-pártiak vakmerő fenyegetésekkel félemlítették meg a nem hozzájuk tartozókat, s fenyegetéseiket már akkor is beváltották, mert sorra gyújtogatták azok házákat, kik nem az ő jelöltjükre szavaztak. A gázság az idén is föltűtötte vidrafejét. Egy patacsi zsidókozmáros,

ki Várady pártjához tartozik, vasárnap kitűzte a ki Várady-zászlót. Este a zászlót letépdesték a fölbujtogatott Rác-pártbeliek, a kocsmáros házában garázdálkodtak, s ugyanakkor kigyúlt a kocsmárosnak a hegyen álló présháza is. Természetesen a gazokat nem sikerült megcsipni.

— **(Baleset.)** Kasza Sándor dr. sásdi ügyvédet baleset érte a napokban. A fiatal ügyvéd lelkes szószólója Herczegnek a sásdi kerület ellenzéki jelöltjének, s mint ilyen buzgón járt kiun Sásd vidékén, ahol az utak oly gyalázatos rosszak, hogy ezer életveszély közt jarnak ott az emberek. Kasza a saját könnyű fogatán járt-kelt ezeken a rossz utakon, s a kocsis egy gödörbe zökkent, minek következtében a kocsis rugója olyat lökött a benne ülő ügyvéden, hogy azt a kocsiból kiröpítette. Kasza egy kőrakásra esett, hol úgy összezúzta az arcát, hogy hetekig ki sem jöhet a szobából.

— **(A legutóbbi városi közigazgatási gyűlésen)** az egyes albizottságok is megalakultak az 1892. évre. Így a fegyelmi választmányban a rendes tagok: Dragunescu Döme kir. tanácsos, pénzügyigazgató, Salamon József kir. tanfellelgyelő, Förster Béla és Krasznay Mihály kir. tan. bizottsági tagok. Póttagok: Kovácsy Kálmán kir. főmérnök és Blauhorn Antal bizottsági tagok. A bizottság elnöke: a főispán, hely. elnöke: a polgármester, jegyzője és előadója: a főjegyző. Az erdészeti albizottságban választott tagok: Krasznay Mihály, Egry József és Ráth Mátyás bizottsági tagok. Hivatalból tagjai: A kir. erdőfőfelügyelő és a városi erdőmester. Jegyző: a másodaljegyző. A börtönvizsgáló bizottságnak tagjai: Bolgár Kálmán, Egry József, Kiss József és Schapringer Joachim bizottsági tagok. Hivatalból: a tisztifőorvos. A gyámügyi föllebbezések elintézésére hivatott bizottság rendes tagjai (kiket a főispán nevezett ki): Krasznay Mihály és Szeredy József dr. apátkanonok. Póttag: Blauhorn Antal. Választott rendes tagok: Bolgár Kálmán és Egry József. Póttag: Kiss József. Hivatalból tagjai: a polgármester, árvászéki elnök, tisztifőfelügyelő és a főjegyző, ki egyúttal a bizottság jegyzője. A másodfokú erdei kihágási bíróság rendes tagjai: Bolgár Kálmán, Egry József, Krasznay Mihály és Szeredy József dr. Póttagok: Blauhorn Antal, Kiss József, Ráth Mátyás és Schapringer Joachim. Hivatalból tagjai: kir. ügyész, jegyzője s előadója: a főjegyző.

— **(Halálozás.)** Elhunytak Pécsen: Nagy Ignáczné, szül. Schlosser Vilma, Nagy Jenő megyei ügyész édesanyja, e hó 24-én 68 éves korában; Deleva József törvényszéki betétszerkesztői hivatalnok e hó 24-én 40 éves korában; Nagy Miksa, Nagy Sándor lapunk munkatársának édesatyja, e hó 23-án 79 éves korában; Heckinger Jolán, Heckinger István főreálisk. tanár 4 éves leánykája e hó 24-én; özv. Kerkápoly Jánosné született Boldog Rozália [kötő] lakos, Kerkápoly Lajos joghallgató édes anyja, e hó 25-én. — Fiath Lajos báró ezredes, a tolnamegyei gentry-családok egyik kiváló tagja elhunyt Dunaföldvárott 76 éves korában. — Szentgyörgyvölgyi Szép Géza gyógyszerész e hó 24-én 43 éves korában elhunyt Mágocson.

— **(A pécsi atletikai klub)** tudomására hozza a sportot kedvelő közönségnek, hogy immár állandó művezetője van, ki a klub helyiségében naponként délután 5—7-ig vívőleckéket ad karddal és törrel fölvalva.

— **(A kicsinyek réme)** a difteritisz még mindig szedi áldozatait Pécsen s a vidéken, a mi miatt több község iskoláit be is zárták. Siklóson az elmúlt héten ismét nagyobb mérvet öltött.

— **(Huszár bravour.)** A Tolnán állomásozó 10. számú csász. és kir. huszárszázadok egyik főhadnagya érdekes bravourt vitt véghez. Az eset a következő: Ghyczy Béla főhadnagy e hó 14-dikén este parancsot kapott, hogy induljon újrjárati útra Tolnáról Zirczre s onnan kutassa ki a legrövidebb idő alatt a legrövidebb utat Zirczről Moórra. A főhadnagy a parancs vétele utáni napon öt huszárral lóra ült, s folyó hó 15-dikén reggel 7 órakor elindult Tolnáról és 16-dikén reggel 9 óra 45 perczkor Zirczre ért, innen pedig 17-dikén reggel 7

órákor indult el Moórra, hova pont déli 12 órakor érkezett. 19-dikén reggel 10 óra 15 perczkor már ismét Tolnán volt. Tehát a háromszáz és hat kilométernyi utat a téli időjárás mellett is 39 óra és 32 percz alatt tették meg, s e szerint minden órában átlag 8 kilométer utat tettek.

— **(Agyonlőtt orrvadász.)** Ófalu községben történt meg e napokban, hogy két orrvadász, névszerint: Horvát János és Schneider János a téli vabaszportnak szenvedélyes üzői, ismét fölkeresték a tarlott mezőket és a magányos erdőt, hogy egy-egy eltévedt vadat kézrekerítvén jóízű lakomát csaphassanak. A két orrvadászt azonban eme szándékában megzavarta az élők réme, a legfurfangosabb orrvadász: — a halál. Midőn ugyanis a két orrvadász az erdő bokrai közt elbujt, hogy a közelgő vadat leterítsék, egy visszhangzó puskadurranás után jalkiáltás vegyült az erdő zúgásába. Schneider erre hirtelen azon bokorhoz futott, a hol hite szerint a vadat lelőtte, de ott nagy csodálkozására társát Horvát Jánost találta agyonlőve. Schneider János ugyanis orrvadász társát, kit guggoló helyzetben vadnak nézett, golyójával úgy hátba találta, hogy az egy rövid jalkiáltás után szörnyet halt. A vizsgálat folyik.

— **(Főolvasás a kereskedő ifjak körében.)** Körösi Henrik dr., a pécsi m. kir. állami főreáliskola tanára folyó évi január hó 31-én (vasárnap) d. u. 5 órakor a keresk. ifjak önk. egyt. helyiségében nyilvános főolvasást tart. Tárty: Eötvös József br. a „Falú Jegyzője“ című regényének méltatása szépiészeti és politikai tekintetből.

— **(Eltűnt hivatalnok)** cím alatt múlt számunkban azt irtuk, hogy Csepesányi K. nyugalmazott főhadnagy s vasúti hivatalnok nyomtalanul eltűnt. A hír tévedésen alapult, amely tévedés az állítólag eltűnt hivatalnok családjától származott. A dolog úgy áll, hogy Csepesányi, ki ny. főhadnagy, beteg lévén — miután édesanyja és nővére is betegen fekszenek — a katonakórházban jelentkezett s ott föl is vették ápolás végett. Erről a családjára nem tudott, s innét eredt abbéli téves sejtelmük, hogy Cs. eltűnt. A rendőrséget meg is keresték a nyomozás végett; de ez tudván Cs. holléte felől megnyugtatta a családot. Tehát rendőri nyomozásról szó sem volt.

— **(Plébános-beiktatás.)** E hó 10-én volt Szűcs Antal plébános ünnepélyes beiktatása Kisasszonyfán. A rossz időjárás miatt az ünnepélyen csak kevesen jelentek meg azok közül, akik a környékről ígérkeztek; a szertartást is — ünnepi szónok hiánya miatt — az ott időző Takács István kaplán végezte, aki — bár erre csak szükségből vállalkozott — váratlanul hatást ért el ügyesen átgondolt s kellemesen előadott szónoklatával. Utána a beiktatott Szűcs plébános beszélt híveihez megható kenetességgel. A beiktató lakoman Draskovich gróf kegyúr családjára nevében, mint a család megbízott képviselője, Kais er uradalmi főpénztáros köszöntötte föl az újonnan beiktatott plébánost, ki viszont lelkes szavakban adott kifejezést kegyura, az Isten és a baza iránt táplált érzelmeinek.

— **(Kritikus napok 1892 ben.)** Falb, a híres időjós szerint ezen év kritikus napjai között elsőrendűek: február 28 (valószínűleg a választások miatt) márcz. 28, ápril 26, május 26, szept. 6, okt. 6, nov. 4-és decz. 4-dike. Másodrendűek: febr. 12, márcz. 13, ápr. 12, június 24, aug. 8, aug. 22, szept. 21 és okt. 20. Harmadrendűek: jan. 14, máj. 11, jun. 11, jul. 10, jul. 23, nov. 19 és decz. 19-dike.

— **(Változás a 10. huszárezredben.)** Felsmann Adolf a 10. sz. csász. és kir. huszárezred kapitánya és századparancsnok a törzstiszti tanfolyamra Bécsbe rendeltetvén, a parancsnokságot Szluka Frigyes kapitány vette át.

— **(A vándorlegény sorsa.)** Városról-városra, falról-falura barangol vándorbottal a kezében és kis batyúval a hátán a szegény vándorlegény. Ágya a föld, takarója a csillagos ég. Munkát keres, s ha talál, egy ideig el-elvegzi a kötelességét, de a megszokott örök vándorlás szelleme csak ismét elcsábítja a szabadba, s megint elindul városra, falun keresztül, egy két krajczárt kéregetve, hogy azon száraz kenyeret s egy kis melegítő italt kaphasson. Itt egy jószívű ember szivesen fogadja és megvendégeli, ott meg kutyákat uszítanak a munkake-

rülőre, hogy letépiék róla azt a könnyű toldozott-foldozott ruhadarabot is, mely még didergő testét fűdi. S ha egy ilyen ismeretlen vándorlegény beteg lesz, odahuzódik az útszéli arokba és ott jajgat ég és föld között anélkül, hogy valaki is törődne vele. S ha meghal, eltemetik anélkül, hogy kilétét kutatnák, mert a vándorlegénynek nincs apja, nincs anyja, nincs rokonsága; annak csak egy jóakarója van a — nagy világ. Ilyen sorsra jutott f. hó 20-dikán a szajki határban egy vándorlegény, kit egy árokban betegen fekve találtak az arra járó polgárok. A községbíró a beteget kocsin az iparos-szállóban való elszállásolás és gyógykezelés végett Német-Bólyba vitette, de mielőtt a kocsis a szállóhoz ért, a beteg ember meghalt. A járásorvos az orvosrendőri vizsgálat alkalmával megállapította, hogy az ismeretlen ember tüdőgyulladásban halt meg. Kiléte ismeretlen lévén a járási főszolgabíróság temettette el.

— **(Szobor a tenger áldozatának.)** Straehvitz Mór gróf, pécsi cs. és kir. huszárszázados nejevel, született Kesselstatt Lucia grófnővel e napokban tért vissza Abba-ziából, a hol körülbelül négy hetet töltöttek. A grófnő öccse emlékére, kit tavaly a tenger hullámai oly ifjan sirba temettek, egy diszes Madonna-szobrot készíttetett, melyet az abbaziai Kis-Portó közelebe e hó 16-dikán állítottak föl és szenteltek meg a családtagok jelenlétében. A szobor talapzatán márvány táblára egy kis vers van vésvé, mely így hangzik:

„Még ifju volt, tündöklő volt jövője,
Mint napsugárban ragyogó habok,
Ekkor sötét örvénybe vonta sorsa,
S minden reményt habként eloszlott.

Óh Maria, állj hullámsirja mellett,
Te, kihez a halasz imát rebeg,
Csak te tudod, hogy mit vesztett az anya,
És hogy fiaért mennyit szenvedett!”

— **(Adó a múlt hóban.)** A kir. pénzügyigazgatónak a múlt hóról beterjesztett jelentése szerint m. évi december havában egyenes adók címén befolyt 30.941 frt 06 kr. Hadmentességi díjak címén m. évi december havában befolyt 157 frt. Összehasonlítva ezen összegek a múlt év hasonló időszakban befizetett összeggel, azt tapasztaljuk, hogy az idén az egyenes adók címén befolyt összeg 10.947 frt 35 krral kedvezőbb, mint a tavalyi. A hadmentességi díjakkal azonban 250 frttal kisebb az idei eredmény.

— **(Alapszabály jóváhagyás.)** A bikali önkéntes tűzoltóegyesület alapszabályait a m. kir. belügyminiszter a jóváhagyási záradékkal látta el.

— **(A katonák keztyűi.)** Az Armeebblatt jelenti: A lovasezredeket az eddigi használatos ujjatlan keztyűk helyett rendes formájú keztyűvel akarják ellátni. Ezek a keztyűk gyapjából valók s a tenyerükön bőr-, posztó- vagy vaszontoldás van. Az a kettős hasznuk van, hogy a lovaglásnál praktikusabbak, mint az ujjatlan keztyűk s a hideg ellen is jobban megvédik a kezét, mint ezek.

— **(Rabstatisztika a múlt hóról.)** A helybeli kir. ügyesség főltgyelete alá tartozó központi fogháznak 1891. évi december havi állapotáról a következőket jelenti a kir. ügyész: A rablétszám a hó utolsó napján 166 egyénből állott. Ezek között volt a) előzetesen letartóztatott vagy vizsgálat alatt álló 31, b) föllebbezés alatt álló 22, c) jogerejűleg elítelt 113. Nem szerint volt: 143 férfi és 23 nő. A rabélelmezőnek a rabtartási átalányból kifizetett 637 frt 07 kr. A rabmunkából összesen 30 frt 69 kr. folyt be, mely összegből egy harmad a munkások részére tartott, kétharmad rész vagyis 20 frt 46 kr. a helybeli m. kir. adóhivatalba szállított.

— **(Innen-onnan.)** A horvát képviselő. A zagabi tartománygyűlés már megválasztotta a közös országgyűlésbe küldendő negyvenhárom horvát képviselőt. Ugyanazokat választották meg most is, a kiket eddig, csak öt elhalt képviselő helyébe választottak másokat. — **Dalmát borok hazánkban.** Fiuméből írják, hogy Dalmáciából mind nagyobb mennyiségben szállítanak borokat a magyar piacok részére. Így január hó 1—10-ig nem kevesebb mint 17,362 mm. bor érkezett Fiuméba. — **Püspökből miniszter.** Az új portugál kabinetben az igazságügyi tárcza Ayres Gonoi a címzetes püspökök jutott. Ehhez némileg ha-

sonló állapot van Franciaországban, a hol tudvalevőleg egy polgárember, Freycinet, évek óta hadügyminiszter. — Egy kocsis öröksége. Linzben a lóvasutnál kilencz esztendő óta szolgált egy kocsis, ki nagy nyomorban élt nyolcztagu családjával. A minap a szegény kocsis hivatalos irást kapott, a melyben arról értesítik, hogy egyik távoli rokona reá hagyta 80 ezer forintnyi vagyonát. A boldog örökös szépen leszolgálta a napját, s csak este, mikor a kocsiyal visszatért, jelentette az állomás vezetőjének, hogy ő leteszi az ostort, mert gazdag ember lett belőle. — **Az orosz nyelv a hadseregben.** Az orosz nyelv ismeretét Europa majd minden hadseregének a tisztjei iparkodnak most elsajátítani. Kazánban az osztrák és magyar tisztek gyakorlati leczkéket vesznek az orosz nyelvből. Pétervár tele van olyan francia tiszttel, a ki oroszul tanul. Elvéve akad egy-két olasz tiszt is, a ki a maga sima nyelvét hozzászoktatja a darabos orosz szóhoz. — **Egy hatvannyolcz éves menyasszony.** Érdekes esküvő lesz február 8-dikán a temesvári gör. kel. oláh templomban. A 68 éves özv. Martinescu szül. Oprea Kornélia lugosi háztulajdonosnő ekkor esküszik örök hűséget a 26 éves Cureskú Mihály magánhivatalnoknak, a ki nevelt fia a dúsgazdag özvegynek. — **Pénzhamisítók.** Karánsebesen hamis aranyakat készítő bandának jöttek a nyomára. A banda két főczikosát Halle Samu kereskedőt és Samfir Mojsze földmivest már elfogták.

CSARNOK.

Tövises az élet utja.

Elbeszélés, írta: Karay Anna.

(Folytatás.)

Marcellt valóban megmentette az a fölötté örökös lebegő, forró hazudott szertet.

Mihelyt fölépült, megkérte kezemet. Mondhattam e mást mint igent? — Mily boldog volt szegény!

Megtörtént az eljegyzés is, édes anyja ismét elutazott, de mielőtt elment volna megkértem, hogy mihelyt Alexis szabadságából visszatér és elfoglalja Marcell helyét, tudósítson azonnal.

Alig vártam azt az időt, alig vártam, hogy tudósíthassam őt Imola felől, kinek csendes, hallgatag szomorúsága nagyon rosszul esett. Elmúlt egy hó, két hó, míg végre leendő auyósom levele a kezemhez jutott. Izgatottan bontottam föl.

— Kedves leányom, Viola! — Legelőször arról írok, a mire kértél, t. i. Alexisről. El nem képzelhetem, hogy ez a fiu hova lett, minden kérdezősködésem hasztalan. Nem tudja senki. Itt nincs. Azt mondják: állásáról lemondott s a helyét el is foglalta már egy idegen. — Igazán érthetetlen. — Hogy vagy kedvesem? — Aurelia most itthon van, ezer csókot küld általam s kéret, hogy látogasd meg. Ő igen boldog stb. stb.

Lankadtan hanyatlott kezem ölembe:

— Ott sincs... De hát akkor hol lehet?

Egyedül voltam otthon. Imola még reggel kiment a gyámszülőkkel a tanyára, én is utánok szándékoztam s föltéve kalapomat lassu léptekkel, gondolatba merülten megindultam a keskeny dülő uton.

Nem is vettem észre, hogy zivatar van kitörőben, míg nem egyik villám a másik után lobbant szemembe s a zápor óriási eseppekben hullni kezdett.

Ott álltam a szabad ég alatt egyedül. Sehol ház, sehol földél, csak egy nagy fa állott a pusztá közepén sűrű lombját hívogatón tárva felém, az alá menekültem.

A zápor egyre jobban hullott, a mennydörgéstől reszketett a föld s a kis hegyi patak folyammá dagadva mosta lábaimat. Egyszerre úgy tetszett nekem, mintha a vihar zúgásán, zápor sühogásán keresztül kétségbeesett gyer-

mekkiáltást hallanék, figyelve néztem jobbra-balra — és csakugyan, a piszkos, forrongó vizár egy nagyobb tárgyat hömpölygetett felém, egy kis gyermeket.

Nem gondolva az ár erejével és veszélylyel, bátran mentem neki a viznek s megragadva a gyermek ruháját kivergődtem vele a partra.

A mintegy 3—4 éves kis leányka göresösen szoritotta át nyakamat kis kezeivel s én úgy örültem, hogy sikerült őt megmentenem. — Mihelyt csillapodott a zápor, vissza fordultam vele és a kastélyba vittem, begöngyöltem száraz ruhákba, míg az övéi megszáradtak, egy csészében meleg tejet tettem elé s összeszedve apró csecsebecsémeket odaadtam neki játszani.

Midőn Imola és Márta néni hazajöttek, ugyancsak elbámultak a kis vendéget megpillantva, ki olyan bizalommal és szeretettel hujt ölembe, mintha csak édes anyja volnék.

El kellett mondanom, miként jutottam hozzá, mire Imola megczirógatva a gyermek üde, rózsás kis arszát nevetve kérdé:

— Nos kis jövevény, mi a neved?

— Carméla — és neked? — kérdé bátran a gyermek, mi úgy megtetszett Imolának, hogy az ölébe kapta és megsókolá.

Midőn Marcell később szintén eljött, ott talált bennünket a szőnyegen a kis Carmélával játszadozva. Mit volt tenni, ő is közénk ült és kis ideig ismét gyermekek voltunk mindannyian.

— Mi a terved a kis leánnyal? — kérdé Marcell, mitűn Carmélat lefektettem aludni.

— Hirdetni fogom a lapokban, s ha szülei érte jönnek, visszaadom.

— És ha nem jönnek?

— Ugy megtartjuk őt mi.

Ugy is lett. Kihirdettük a talált gyermeket, de hetek multak és a kis Carmélat senki sem kereste. Nem is kívántam, hogy elvigyék. Ugy megszereztem a kedves, szép kis teremést, hogy rosszul esett volna tőle megválnom.

Megtörtént az esküvő is és Carméla még mindig a mienk volt.

A kert homokos utain játszadozott a kis leány, én és Imola a közeli árnyas lugosban ültünk, kézimunkával elfoglalva, midőn a kertajtó fölnyilt s egy idegen férfi lépett be rajta, kit a gyermek megpillantva fölugrott s tárt karokkal futva felé kiáltá:

— Apa! kedves apa!

Az idegen ölébe kapta, elhalmozta csókjaival s szemeiből kicsordultak a könnyek. Miniket nem vett észre a lugosban, megnézhattuk őt.

Mintegy 30—32 éves férfi volt, a rütség netovábbja. Arczán a nem rég mult himlő nyoma irtózatoss volt, csupa gödör, csupa sebforradás, fejét alig takarta a néhány száll hosszú haj — s e rút embert az a gyönyörű kis leány olyan szeretettel csókolgatá.

— Milyen jó színben vagy, édes kis szívem! — mondá a férfi megindultan. — Úgy-e jobb itt neked, mint nálam?

— Oh itt nagyon jó lenni apa, maradj itt te is. Viola néni annyi sok szép ruhát varr nekem. Úgy-e szép? — szölt kezeeskéjével fölemelve kis ruháját. — Aztán az Imola néni-től annyi sok süteményt, czukrot kapok, hogy meg sem ehetem. Nézd, ezt neked adom. — És kötenykeje zsebjeiből czukorsüteményt buzott elő.

Elneveltük magunkat, — az idegen oda fordult s tiszteletteljesen vette le kalapját.

— Öné ez a szép kis leány? — kérdeztem tőle érdekelten.

— Igen, az enyém. Nemde csodálkozik asszonyom? — pedig nem rég még azt mondták, hogy föltűnően hasonlít reám. Én sem vol-

tam mindig ilyen rút, sőt szépnek tartott a világ.

Részvétellel kérdeztem sorsa felől, miatt székelt toltam elé.

— Közönséges történet ez, — szölt, — melynek elmondása pár unalmas perc, átszenvedése ezredév. Egyszerű történet, mit elmondani, meghallgatni könnyű, átszenvedni nehéz.

Vadász voltam Tirolban. Nincs ott az Alpeseeknek egy csücsa sem, mely ne lenne ismerős előttem. Itju voltam, szerettem, elvettem a legszebb leányt a vidéken és azt hittem, mivel boldog vagyok, boldog is maradok. Négy évig éltünk együtt békességben, csendesen. Imádtam azt az asszonyt és azt hittem az is forrón szeret. — Azonban a tavasszal nőm nagyon hideg, hallgatag lett, nem futott elé, ha jöttem; nem kísért ki, ha mentem. Hideg ajkakkal, kelletlenül fogadta csókomat; láttam, hogy kialvóban van szívében a szerelem irántam. Mily kint okozott e fölfedezés! A féltékenység ördöge szállt szívembe és meggyújtotta benne a kárhozat máglyáját.

Meg akartam győződni. Egy nap leverten mentem haza, megöleltem és mélyem szemébe nézve mondtam:

— Kiűt a háboru, holnap el kell mennem a hadsereggel, édes életem, talán most látsz utolszor...

Oh az az asszony, a ki szereti a utoljára látja férjét, nem nézhet oly nyugodtan! — Nem várva a feleletet ellöktem őt magamtól.

— Te engem megcsalsz, nem szeretez! — kiáltottam vadul. — Összerázkódott, lehajtottotta fejét és hallgatott.

Erőt vett rajtam a fájdalom, oda könyökölve az asztalra könyeztem. Egy meleg csók, egy gyöngéd szó és én térden állva kérem gyanumért bocsánatát. — Nem tette.

Böszült haragra gyulva, elhalmoztam szitkokkal, atkozódtam; de sem szitok, sem atok nem nyitották föl csukott ajkait. Ez a végső fölingerelt. Lekaptam fegyveremet, fölhuztam ravaszát — és ő összekulesolt kezekkel várta a golyót. Nem sikoltott, nem futott el.

— Erre fölkaczagtam.

— Ah, te nem féled a halált? tehát nem lehet boldog bűnös szerelmed! Akkor hát csak élj! Élj és hordj egy poklot a szivedben!

Életem csupa les lett, de nem vadra többé. — Nem járt arra a mi kunyhóknak feleé eddig soha senki, legfőljebb néhány túrista; az is ha egyszer megmászta a sziklát, elment és sohse láttuk. De a tavasszal egy állandó vendége jött a hegynek. Egy fiatal férfi, puskával a vállán, naponkiut elment a házuk előtt, s naponkiut fölkuszott a legmeredekebb hegyesuesokra. — Ez volt az én vadam, erre lestem.

Ámde hiába. Gondolataiba merülten, közömbös arczal ment el előttünk. Csak egyszer láttam volna megállni, nőmmel beszélni, egy golyó rögtön átfurta volna szívét. Nem tette soha, oda sem tekintett.

Egyetlen egyszer, mikor én is otthon voltam állt meg lakunk előtt s a kűn játszadozó Carmélától egy pohár vizet kért. Nőm vitte ki neki, én lestem őket. A férfi közömbös, nyugodt arczal köszönte meg és komolyan ment tovább; de az a halálhalványság a feleségem arczán elarulá, hogy ő az...

(Folytatás köv.)

A „Fotografiák“ című művemre előfizetést gyűjtöket tisztelettel fölkérem, hogy a náluk levő iveket január hó végén hozzám eljuttatni sziveskedjenek.

H a k s c h L a j o s.

Gabona-árjegyzék.

Pécs szab. kir. városában 1892 évi január hó 23-án tartott hetivásárról.

Az árak métermázsanként számítatnak.

Buzka	őszi	—	frt	—	frt	—
	tavaszi	—	—	—	—	—
	új	10	40	10	10	10
Kétezeres	ó	—	—	—	—	—
	új	—	—	—	—	—
Közé	ó	—	—	—	—	—
	új	9	70	9	60	60
A	őszi	—	—	—	—	—
	tavaszi	—	—	—	—	—
	új	—	—	—	—	—
Repce		—	—	—	—	—
Bükköny	széna	5	60	—	—	—
Kukoricza	ó	—	—	—	—	—
	új	5	50	5	40	40
Széna	ó	2	40	2	—	—
	új	—	—	—	—	—
Szalma		2	—	1	80	80

Kínalat: közép (mintegy 160 gabonaköcsi velt a piacon).

Laptulajdonos:

Felelős szerkesztő:

NAGY FERENCZ.

HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

Lipiken

az újonnan épült

mozgósítható bazárban

még néhány **árusító-helyiség** bérbeadó. A bérleti szándékozók forduljanak

a Jódfürdő igazgatóságához
Lipiken.

5998. sz. 125/78 k. u.
1891.

Árverési hirdetmény.

A mohácsi kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. k. áll. kincstár végrehajthatónak Bayer Antal somberek lakos végrehajtást szenvedő elleni 5 frt 05 kr. követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék s a mohácsi kir. jbiróság területén levő Somberek községben fekvő a somberek lakos 463. sz. tjkvben felvett 89 frt 43-63 kr. váltáság tőkével terhelt 2619. hszsz. szőlőre és pinczére az árverést 302 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1892. évi február hó 11-ik napján d. előtt 10 órakor Somberek község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 30 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. tez. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügy-miniszeri rendelet 8. e.ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tez. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A mohácsi kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál 1891. szeptember 12-én.

Materényi,
kir. jbiró.

Vendéglő - bérbeadás.

Pécsett, a Majláth- és hal-tér sarkán fekvő Engel-féle házban levő

vendéglő-helyiségek

bérbeadatnak. A feltételek **Scholz Antal fia** sörfőzde-tulajdonosnál tudhatók meg.

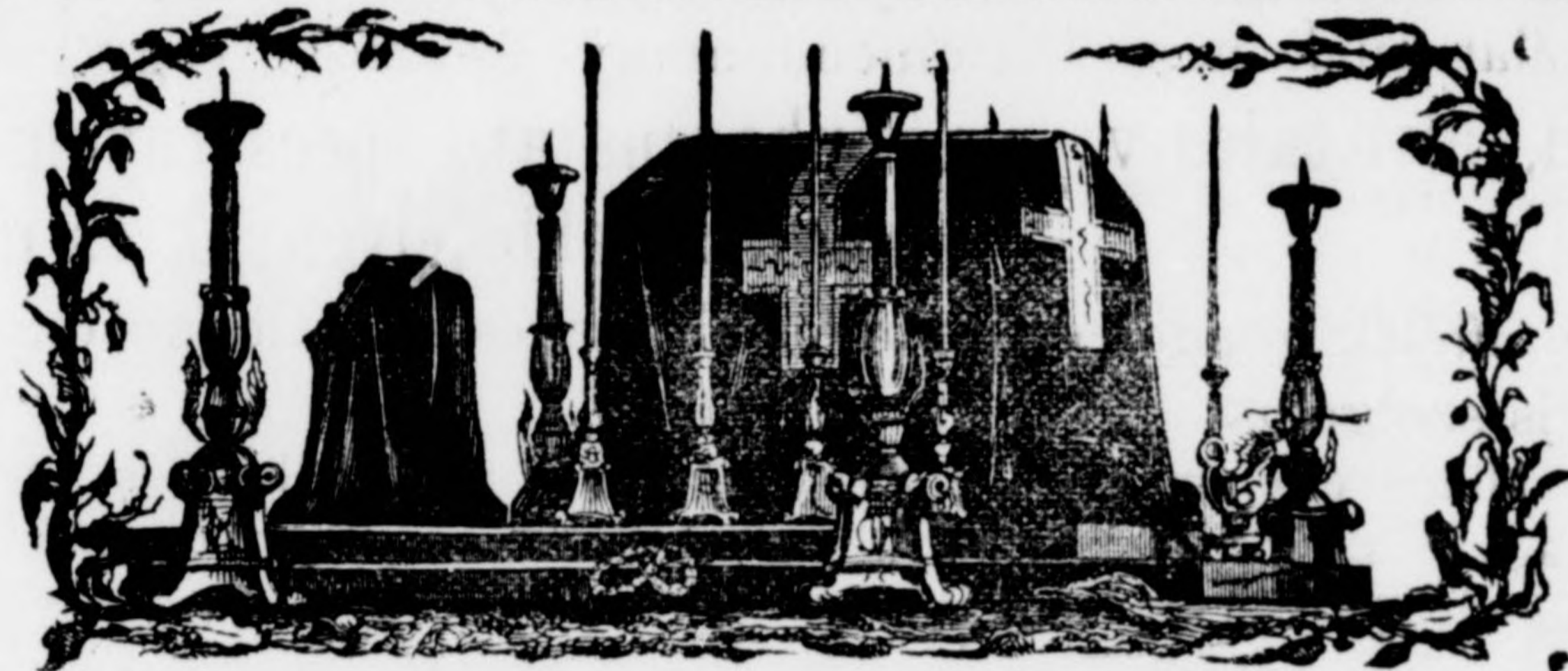
Hirdetések

igen előnyös áron vétetnek fel
kiadóhivatalunkban.

a legjobb szivarkapapir

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen.

„CONCORDIA“

első pécsi temetkezési vállalat

Kis-tér 11-ik szám.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség tudomására hozni, miszerin a legváltozatosabb ravatalozások felállítására — temetések rendezésére, — úgy a halottak szállítására létesített üzletünket újabb átalakítások, — mindennemű igényeknek megfelelő felszerelések beszerzése, valamint tapintatos rendező alkalmazása folytán jelenleg oly helyzetbe hoztuk, hogy minden osztályu temetkezéseket — úgy helyben mint a vidéken

a legnagyobb pontossággal s az eddiginél és minden temetkezési vállalatnál

sokkal díszesebben és olcsóbban

vagyunk képesek kiszolgáltatni.

Maradunk kiváló tisztelettel

„CONCORDIA“ első pécsi temetkezési vállalat tulajdonosai:

Tuma Venczel, Krisztián József, Schubársky János,
Wranitsch György.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmával, nagy terjedelmével fogva a legelősebb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS“

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó **értesüléseinek** gyorsasága, alapossága és sokasága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tettek az „Egyetértés“-t népszerűvé. Az **országgyűlési tárgyalásokról** a legrészletesebb s e mellett tárgyilagos híradást egyedül az „Egyetértés“ közöl. **Gazdasági rovata** elismert régi tekintélynek örvend. A magyar **kereskedő s gazdaközönség** nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ **kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak** bőségével s alaposságával ma már nem versenyezhet más lap. A **kereskedő, az iparos s a mezőgazda** megtalálja mindazt az „Egyetértés“-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában, **annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem.** Két-három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30—40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legelősebb termékeket jó magyarsággal fordításban kapnak az „Egyetértés“ olvasói. A ki olvasni valót keres és a **világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni,** fizessen elő az „Egyetértés“-re, melynek előfizetési ára egy hóra 1 frt 80 kr., 1/4 évre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

Állam érem
haladás- és versenyképességért.

SCHÖNWALD IMRE

ékszerész, órá és látszerész

Kiállítási aranyérem
szép és jó munkáért.

Főüzlet:
Király-utca, Hattyu-épületben.

PÉCSETT.

Műhely:
Király-utca, Mestries-féle házban

T. cz.

Ezzel van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására ajánlani, miszerint — egy általánosan érzett szükségén segitendő — üzletemet újabb időben egy szélesebb munkakörű

vésnöki műhelylyel

is kibővíttem és az ez iránybani legkényesebb műigénynek megfelelőleg minden e szakmába vágó munkálatoké, u. m. bármilyen arany- és ezüst-, vagy más fém- v. kőre vésendő üzleti, hivatalos v. magánhasználatu pecsétnyomók, érmek, czimerek, domborművek, legdiszesebb jelvények és monogrammok

s több effélék gondos és jutányos elkészítésére vállalkozom s kívánatra a készitendők rajzaival előzetesen is szolgállok.

Midőn üzletem ezen új ágát is igen t. vevőim kegyes pártfogásába ajánlani bátorkodom, kérem ez iránybani nagybecsű megbizásait, a melyekkel szemben szokott módon törekedni fogok kész szolgálataimat teljes megelégedésükre érvényre juttatni.

Egyben bátorkodom nagyválasztéku ékszer- és óra-készletemre s különösen **látszer-raktáromra** utalni, a melyet utóbbi időben **rendkívül dusan s kedvező beszerzési feltételek mellett** felszerelvén, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy még a nagyvárosi versenyyel is mérközve, tisztelt vevőimet a lehető legmértékesebb árak mellett kiszolgálhatom.

Üzletem bármely szakosztályából kívánatra választékküldeménnyel a vidékre is készségesen szolgállok.
Kiváló tisztelettel

SCHÖNWALD IMRE.

Taizs József Pécssett.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, író-szer és papirkereskedésében kapható:

Valódi „Anthracen-ténta.”

Valódi „Alizarin-ténta.”

Valódi „Király-ténta.”

Valódi „Gallus-ténta.”

Kökorsókban és üvegesékben. (Külföldi és hazai gyártmány.)

Piros és kék ténta.

Pecsét-viasz, pecsét-festék.

Autograph-ténta és festék.

Fekete és szines írónok.

Radir-gumi, gumi arabicum, oldva. Tollak és tollnyelek.

Író-, fogalmi és itatós-papírok.

Eau de Labarague,

kitinó szer tinta-, vörösbor- és gyümölesfoltok eltávolítására fehérműből és papírról.

Stephanie-Mille

50 finom levélpapir és 50 levélboríték
díszes dobozban 70 kr.

Jelző ténta, kimoshatatlan.

S minden e szakmába vágó czikk.